

пророцы-ти, намѣрихмы Исуса сына Иосифова, конто є отъ Назаретъ. И рече мѡ Натанаилъ: отъ Назаретъ може ли да произлѣзе нѣщо добро? Казва мѡ филиппъ: ела и виждь. Видѣ Исусъ Натанаила че иде кѡмъ него; и казва за него: Это истинный Израиланинъ, въ когото лѡкавщина нѣма: Казва мѡ Натанаилъ: отъ гдѣ ма познавашъ? отговори Исусъ и рече мѡ: прѣди филиппъ да та повыка, видѣхъ та, като вѣше подъ смоковница-та. Отговори Натанаилъ, и рече мѡ: Учителю, ты си Сынъ Божій, ты си царъ Израилевъ. Отговори Исусъ и мѡ рече: понеже ти рѣкохъ: Видѣхъ та подъ смоковница-та, вѣрвашъ ли? по голѣмы отъ тыа (нѣща) ще видишь. И казва мѡ: Истина, истина видѡмамъ: Отъ сега ще видите не-бе-то отворено, и Ангелы-ты Божіи да възлизатъ, и да слизатъ надъ Сына Человѣческаго.

Въ Живота в: Поста.
Отъ Марка зач: 6.

Въ онова врѣмѡ, отиде Исусъ въ пѣсто мѣсто и тамъ сѡ молаше, И оттичаха слѣдъ него Симонъ и конто вѣха сѡ него. И като го намѣриха казватъ мѡ: сички тебе та тѣрсятъ. И рече имъ: да идемъ въ блискы-ты паланкы да проповѣдаемъ и тамъ; зацѡто съмъ за това излѣзалъ И тѣй проповѣдваше по съборица-та имъ по сичка Галилеѡ, и изго-

наваше вѣсове-ты. И идѡа при него единъ прокаженъ, та мѡ сѡ молаше, и колѣничаше прѣдъ него и дѡмаше мѡ: ако да искашь, можешъ да ма очистишь. А Исусъ сѡ смили и прострѣ рѣка, та сѡ допрѣ до него, и казва мѡ: ницѡ, очистенъ бѣди. И като изрече (той), тоа часъ сѡ махна отъ него проказа-та, и сѡ очисти. И като мѡ запрѣти строго, тоа часъ го отпрати, и казва мѡ: глѣдай, никомѡ ницѡ да не речешъ; но иди покажи себе си на свѣщенника, и принеси за очищеніе-то си тока, което є Моисей повелѣахъ за свидѣтелство тѣмъ.

Въ Недѣла в: Поста.
Отъ Марка зач: 7.

Въ онова врѣмѡ, влѣзе Исусъ въ Капернаѡмъ слѣдъ (нѣколко) дни; и чѡ сѡ че є въ една къща. И тоа часъ сѡ събраха мнозина, така цѡ не гы повираше вече ни-то прѣдъ врата-та (мѣсто-то); и говораше имъ слово-то. И идѡатъ при него, та мѡ доносятъ единъ разслабленъ, носенъ отъ чѡтырма. И като неможаха да приближатъ до него поради народа, раскрыха покрыва гдѣто вѣше, и (го) развяха, та спѡснаха одъра, на когото лежаше разслабленный. А Исусъ видѣ вѣра-та имъ, и казва на разслабленного: Сынокъ, прощаватъ ти сѡ грѣхове-ти. А имаше нѣкои отъ книжницы-ты тамъ, конто сѣдаха размыслаха въ сѣрдца-та си: цѡ говори тоа

така

